

Samverkan för att rädda klimatet

När Miljöpartiet bildades sa vi: Vi har ju redan ett miljöparti: Vänsterpartiet! (som väl hette vpk då).

När Fi kom till sa vi: Vi har ju redan ett feministiskt parti ...

Nu går alltså Gudrun Schyman ut och vill starta Klimatpartiet, fastän det tydligen ska vara just Fi som blir det partiet men med "fria" namn på listorna. Att bjuda in kompetenta personer utifrån har prövats förr, både i Miljöpartiet och i vårt parti – men det räcker inte.

Det finns nu, enligt FN:s utvecklingsprogram som gjort en världsomspännande opinionsundersökning, en klar majoritet som inser att klimatkrisen är på riktigt, att vi måste agera. Och nu är det bråttom. Ska vi komma någon vart så måste alla positiva krafter gå ihop, samverka.

Inget parti i vårt land har dock hittills velat riskera det egna varumärket för att nå ett övergripande mål, men så har heller aldrig läget varit så uppenbart kritiskt som idag.

På sina håll har man ändå börjat fundera på hur det skulle gå till. Valsamverkan? Men hur? Paris socialistiska borgmästare Anne Hidalgo införde för några år sedan en bilfri zon längs Seine. Nu drar det ihop sej till val i Frankrike, många vill att hon ska utmana Macron. Hidalgo säger (Dagens Etc 9 februari): "En kandidatur är inte ett individuellt äventyr, det behövs en sammanhållen grupp, en tydlig idéram och ett projekt ... det handlar om vårt kollektiva öde." Hon säger att vi måste skapa en ny samhällsmodell anpassad till dagens förutsättningar. Den modellen måste möjliggöra en grön omställning, parallellt med en ekonomisk modell som tar hand om alla individers välmående och bekämpar ojämlikhet.

Miljöpartisten Per Gahrton publicerade sina funderingar kring en sådan modell för Sveriges del i Dagens Etc "Vill ni ha grön samling? Då måste ni bli konkreta". Han resonerar bl.a. kring att varje parti i en valsamverkan skulle kunna ha egna listor, eller listor under ett gemensamt paraplynamn (som inte innehöll partinamnen - även om man mycket väl skulle kunna ha partibeteckningen efter namnet på valsedel). Fi och Vändpunkt har knappast nån chans att komma in i riksdagen på egen hand, de kunde ha mycket att vinna. Miljöpartisterna är givetvis rädda för att släppa ifrån sej etiketten som det parti som främst försvarar klimatet samt för att inte verka "regeringsfärdigt", och V som det största av de gröna partierna har det naturligtvis i ryggraden att att vi inte får släppa klassfrågan. Men det behöver man ju verkligen inte göra. Som vi så väl vet hänger det systembyte som klimatfrågan kräver intimt ihop med jämlikhets- och rättvisefrågorna. Klimaträttvisa. Och eftersom V idag är det största av partierna med grön politik så kommer antagligen väldigt mycket att hänga på om V vågar ta initiativ. Inom S finns stora grupper, som Reformisterna, som sannolikt

inte är beredda att lämna sitt parti, men som ändå efterfrågar möjligheter att göra skillnad.

Vad väntar vi på? Jag menar att Vänsterpartiet i Uppsala inte är någon försumbar del av klimatrörelsen och att Vänsterpartiet som helhet har ett stort ansvar för den klimatpolitiska utvecklingen. Därför yrkar vi

att

Vänsterpartiets årsmöte i en skrivelse till partistyrelsen begär att partiet tar initiativ till samtal med övriga partier som är medvetna om klimatkrisen för att sondera hur en övergripande modell för samverkan inför valet 2022 skulle kunna utformas.

Uppsala 13 februari 2021

Gudrun Utas

Lars Sund

Göran Brolund

Björn Engström